

Honderdnegen stemmen. Die kwam Koen Geens in 2009 tekort. Anders zou hij geen minister van Financiën, maar rector van de KU Leuven zijn geworden. Het was niet de enige keer dat het toeval speelde. Want ook begin vorig jaar werd hij gevraagd kandidaat te zijn voor het rectorship.

Koen Geens

- Geboren op 22 januari 1958 in Brasschaat
- Studeerde rechten aan de UAntwerpen en de KU Leuven
- Docert vennootschapsrecht aan de KU Leuven
- Richtte in 1994 Eubelius op, het grootste Belgische onafhankelijke advocatenkantoor
- Werkte tussen 2007 en 2009 als kabinetschef voor minister-president Kris Peeters
- Is sinds maart 2013 namens CD&V minister van Financiën

Zijn kabinet in de Wetstraat zou zo voor een prestigieus vijfsterrenhotel kunnen doorgaan. De monumentale kroonluchters, bladgouden omlijstingen en metershoge plafonds lijken het belang van de minister van Financiën te onderstrepen. Een functie die Koen Geens, tevens professor rechtsgeleerdheid aan de KU Leuven, pas vijftien maanden bekleedt. "Als ik nu weer alleen academicus moest worden, zou dat een kleine aanpassing vragen."

Uw politieke carrière heeft u veranderd?

"Ik viel in een Europese crisis en een begrotingscrisis. Dat heeft me in het begin wel wat slapeloosheid gekost, omdat ik mijn hoofd niet kon afzetten. Nu probeer ik ervan te genieten. Dit leven slorpt me helemaal op, maar tegelijkertijd kun je dit niet voor negentig procent doen. Ik heb nog een lesopdracht van drie uur per week, maar een deel van mijn academische leven is weggesneden. Als minister word ik geleefd, terwijl ik als professor mijn eigen leven moest organiseren. Mocht ik dat laatsté als minister proberen, het zou niet werken."

Bevalt die transitie u?

"Ja, redelijk. Er zijn momenten dat ik boos ben, omdat ik voel dat de vrijheid te klein is om nog goed te zijn voor de geest. Maar ik moet dat ritme aanvaarden, anders kan ik het niet goed doen. Ik wist van tevoren dat het zo zou zijn: ik ben kabinetschef geweest en zag het bij mijn schoonvader (*Jos Dupré, oud-staatssecretaris voor de CVP, RA*). "Het heeft ook wel iets charmants. Een academische loopbaan is zwaar, omdat die veel discipline vraagt. Een politieke loopbaan is ook zwaar, maar juist omdat de impulsen meer van buitenaf komen. Grote politici herken je, omdat zij er zelfs in die situatie nog in slagen om op lange termijn te denken. Helaas doen de meesten dat niet."

Er zijn momenten dat ik boos ben omdat ik voel dat de vrijheid te klein is om nog goed te zijn voor de geest

KOEN GEENS

Tussen aula en parlement Professor en minister van Financiën **Koen Geens** (CD&V)

FOTO ERIC DE MILDT

Vandaag zijn studenten verbruikers van een studie, zoals zij dat ook zijn van andere producten

KOEN GEENS

Maar u wel?
(onverstoorbaar) "Dat heb ik niet gezegd."

Vlaanderen maakte voor de eerste keer kennis met Geens toen hij, amper anderhalve dag nadat hij was gevraagd voor het ministerschap, verscheen in *Terzake*. Hij sprak afgemeten, maar zeer beleefd. Het doorgaans vinnige ex-anker Kathleen Cools viel daardoor even uit haar rol. "U moet misschien nog iets meer als een minister gaan praten", glimlachte ze. Geens laat het niet aan zijn hart komen: "We waren allebei onvoorbereid, maar je kunt op zo'n moment niet anders."

Het was dus geen strategie van uw kant?

"Ik had er absoluut niet over nagedacht welke indruk ik zou achterlaten. Ik was pas 29 uur op de hoogte van mijn nieuwe rol, had net de eed afgelegd bij de koning en voelde al snel een zware druk van de pers. Toen ik terugkwam van het paleis stond hier totaal onverwacht een ploeg van *Terzake*. Sommigen vroegen zich zelfs af of ik dat interview wel moest doen."

Het heeft u in elk geval geen windeieren gelegd.

"Nee, dat niet. Al gedraag ik mij in de pers niet anders dan hoe ik was als professor of als advocaat. Ik heb geleerd dat je met een zekere naturel een beter effect bereikt dan met overacting."

Moest u wennen aan alle media-aandacht?

"Ik had wel eens een rectorcampagne gedaan. Toen kreeg ik ook aandacht. Het hoort erbij en het enige wat

daartegen helpt, is jezelf splitsen. Zeggen dat het maar over een deel van mij gaat, want anders kun je daar niet volwassen mee omgaan. Op vakantie deze zomer zijn er een paar zaken verschenen in de pers. In België zou ik daar misschien op gereageerd hebben, maar daar bekeek ik het anders. Gaat dat wel over mij, dacht ik."

Staat u stil bij uw imago?

"Natuurlijk hou ik rekening met hoe ik overkom. Maar wat telt, is het resultaat en de manier waarop het behaald wordt. Dat mag niet ten koste van alles gaan, maar moet gepaard gaan met een zekere elegantie.

"Ik geloof niet dat de job van hoogleraar een goede voorbereiding is op de politiek. Als een beter imago daaraan ontleend wordt, is dat onterecht. Rond de federale regeringstafel zitten veel knappe mensen. De premier zou een schitterende professor geweest zijn. Maar dat weet hij zelf ook wel."

U zei eerder eens: 'Als advocaat geloofde men mij te weinig, als professor te veel en als politicus niet zo veel als ik zou wensen.'

"Dat is , maar dat ligt aan de rol die ik opneem. Bij een politicus is dat minder dan vroeger. Ik denk dat vader Eyskens (*drievoudig premier Gaston, RA*) meer geloofd werd door de bevolking dan een gemiddeld politicus vandaag. Nu worden we te weinig geloofd, iets wat volgens mij samenhangt met het maatschappijmodel."

Geens laat vaak het woordje 'geluk' vallen. Bijvoorbeeld over het feit dat hij al op zijn 26ste les begon te geven aan de universiteit. "Ik kan moeilijk denken dat iets mijn eigen verdienste is. Ik ben veel vlugger benoemd dan normaal, omdat plotseling de leeftijdsgrens voor professoren naar 65 jaar zakte. Daardoor moest een hele generatie vertrekken. Voor hetzelfde geld was dat niet gebeurd."

Hoeveel vakken geeft u nog?

"Financieel recht en deontologie, vakken van het vierde en vijfde jaar. En in het tweede bachelorjaar het basisdeel van de cursus vennootschapsrecht. Soms vertel ik iets over mijn ervaring als minister, maar alleen als het bij het onderwerp aansluit. Studenten zien mij eerder als professor en niet als politicus."

Hoe bekijkt u uw studenten? Sommige professoren menen dat het niveau in de loop der jaren gedaald is.

"Naar mijn ervaring valt dat mee. De toegang tot het onderwijs is verbreed, maar ik zal nooit zeggen dat het vroeger beter was. Deze generatie is wel de vriendelijkste die ik ooit heb gehad. Het zijn jongens en meisjes die geen identiteitsprobleem hebben, die een volwassen

verhouding hebben met hun ouders en goed in hun vel zitten. Zij zijn, op een tolerante manier, consument en zijn daarin anders dan wij waren. Wij waren heel kritisch. Vandaag zijn de studenten, net als de hele samenleving, verbruikers. Ze zijn verbruikers van een studie, zoals zij dat ook zijn van andere producten."

Impliceert dat niet dat zij minder betrokken zijn?

"Het betekent dat ze zich meer focussen op de pure inhoud. Ze komen meer naar de les en laten weten dat hun cursus op tijd moet verschijnen. Ik ben bijvoorbeeld gestructureerde professor. Ik handel geen tien punten af en zet ze ook niet netjes op een slide. Van een jongere professor zouden ze zoiets niet verdragen. Ik kan me dat wel permitteren, omdat ik ouder ben, best wel leuk lesgeef en niet te streng beoordeel."

Klopt het trouwens dat u begin vorig jaar, vlak voordat u voor het ministerschap werd gevraagd, overwoog om u opnieuw kandidaat te stellen voor het rectorchap?

"Wel, euhm, er waren mensen die mij dat opnieuw begonnen te vragen. Ik heb die vraag in overweging genomen. Maar ik werd minister voordat de kandidaturen binnen moesten zijn. Ik denk ook dat ik het uiteindelijk niet gedaan zou hebben."

Volgens verschillende ingewijden wachtte u op een goedkeurend signaal van erector André Oosterlinck en de toenmalige rector Mark Waer.

"Ik ga me daarover niet verder uitspreken. Wat geweest is, is geweest. Ik kijk nog altijd naar mijn universiteit met de grootste liefde, en dat weten ze in Leuven ook wel."

Dus uw ministerschap is geen troostprijs of een vorm van zoete wraak?

"Ik heb daar geen eenduidige gevoelens over. Ik was in 2009 graag rector geworden, maar het mocht niet zo zijn. Nadat ik het niet haalde, heb ik mijn leven ook niet zo ingericht dat ik het de volgende keer wel zou worden. Ik wilde geen vier jaar wachten, want daarvoor is mijn leven te kort.

"Ik beschouw dit noch als een troostprijs, noch als zoete wraak. Om de reden dat ik niets te wreken heb en ook niet getroost moest worden. Maar ik doe dit heel graag en ik zal nooit weten wat het is om rector te zijn. Daarover speculeren interesseert mij ook eigenlijk helemaal niet."

Als rector zou u de KU Leuven hebben geleid. Wilt u ook ooit ons land gaan leiden?

"Daarvoor kun je je niet kandidaat stellen. Ook niet voor het ministerschap van Financiën, trouwens. Dat laatste zou ik graag verder doen."